

Het is bij Da. Dekker altoos *Jesus* en die hem verried, *Jesus* en die hem verloorde, *Jesus* en die hem veroordeelde enz., geheel in den geest waarin ook de *Herauld* steeds de beschouwing van *Jesus* lijden zocht te leiden.

Voor Kootwijks Scholen.

Den 20sten October j. l. door tusschenkomst van Prof. Dr. A. Kuyper ontvingen van het Bestuur der vereeniging 'Voetius' te Rotterdam, een gift van f. 5.

Op verzoek van genoemd bestuur geplaatst. De Penningmeester, J. IJEBRAND, Koninginneweg 187.

Uit de Pers.

In de *Vrije Kerk* wijst Da. Bos er op, dat de methode van Zending, die in Middelburg in beginsel werd aangenomen, in de komende jaren ernstig dient getoetst te worden.

We zijn dit geheel met hem eens, en vestigen daarom nu reeds de aandacht op enkele opmerkingen die hij ten beste geeft.

Hij schrijft namelijk:

Zoo ongeveer werden de lijnen getekend. Zoo kon echter niet aamodend begonnen. Om van het oude spoor in het nieuwe over te gaan, werden 'Overgangsmaatregelen' genomen, dienende van af 1 October 1896 tot de eerstvolgende Generale Synode, waarbij bepaald werd, dat het Zendingveld voorlopig ingedeeld werd in vier terreinen, terwijl voor ieder terrein Deputaten werden benoemd. Deze Deputaten moesten den weg gaande houden, zonder iets te doen dat in strijd zou zijn met de aangenomen beginselen. Intusschen kunnen de kerken zich gereed maken, om de Zending in het nieuwe spoor over te brengen. D. w. z. de kerken kunnen de lijnen eens nauwkeurig nagaan, zooals ze te Middelburg getekend zijn. Allicht kunnen er dan nog wijzigingen. Hoe knap toch ook de architect was, die de lijnen tekende, wanneer al de kerken er drie jaren over moesten, zullen zij allicht fouten ontdekken. Het gebeurt althans wel, dat een eenvoudige timmerman een geplande architect op fouten kan wijzen, vooral met het oog op het praktische en het doelmatige. Gezamenlijke lieren zijn wel eens al te theoretisch. Zij teekenen op hun studeerkaai, eenvoudige lieren, niet een helder oog, ook voor de praktijk, niet somtijds iets waarop de geleerden niet geleiden. Natuurlijk moet het plan eerst opgesteld worden, en vooral bij grootsche en hoogst gewichtige aangelegenheden is dat niet het werk van iedereen. Ik denk bijv. aan het leggen van een St. Gotthard tunnel enz. De Zendingstraak is ook een hoogst gewichtige aangelegenheid, zodat de knappe heden en de mannen der zake kundig hier dienst moeten doen, om een goed plan te ontwerpen, daarbij gebonden aan de Heilige Schrift en de beginselen der Gereformeerde kerken. Toch is de Zending ook een praktische zaak, en dient gerekend met de draagkracht der kerken in Nederland.

Met belangstelling zien we er naar uit, hoe vele kerken van haar recht en bevoegdheid gebruik zullen maken om te zenden of om het voorbereidingswerk te doen. Althans, hoe vele kerken dit zullen doen met behulp der Classis. Stellig zullen er weinige kerken voor gevonden worden; zelfs al stient hare Classis. De vraag is, of er ook geheele provincies zullen zijn, waarin niet één kerk of Classis het aandurfte. Wat doen de kerken van zulke provincies in dat geval? Meer dan van de Zending bidden, of over spreken en insamelingen houden? Zij kunnen niet spreken over *zoo* man, wat wel eens schadelijk kan werken op de belangstelling in de Zendingstraak. Ze komen inner vragen, als we zul de mannen, die tijdens de a. Generale synode nog in dienst zijn, overnemen hoe te doen als meer dan één kerk met of zonder hulp van andere kerken dienachten was, of hetzelfde terrein of deel van een terrein bevoegdheid konst er goede en slechte en verband in den arbeid, als iedere kerk zelfstandig de instructie voor den zenden Dienaar vaststelt enz. enz. Het kon wel eens *zoo* loopen, dat gedaan moet worden wat in II, 10 van het Rapport voorkomt, dat n. l. de plaatselijke kerken in verband bleven, om de uitwerkingen tot geen effect leidden. Dan zouden de plaatselijke kerken zelfs niet door Deputaten, die dan telken jare samenkwamen, of het aan een plaatselijke kerk opdragen. In dat geval zijn we nog niet veel verder gekomen. De uitkomst al hier moeten leeren, wat kan en hoe het kan. Dan vragen en bespreken zullen er altijd wel blijven, zoolang wij in deze bediening zijn. Wij verzoeken allen de aandacht op een enkel punt, omdat wij niet zouden willen dat de kerken iets anders deden dan de loftrouwen blazen over hetgeen te Middelburg is geschied, zonder de getekende lijnen goed te zien. Om werk op de Synode was menschenwerk, was onvolkomen, en zij zullen den besten dienst bewijzen aan de goede zaak, die er biddend en ernstig over nadenken en goede opmerkingen maken. Wij moeten elkaander helpen, en samen de zaak des Heeren bevoorliefd zijn. Dit is buiten bij, dat al de kerken zich moeten inspannen, om zooveel en zo doelmatig mogelijk te werken. De Zending is het werk der kerken en... der zenden. Zij heeft bovendien dit voor, dat er niet licht zullen optaan onder ons, die beweren, dat juist juist eigenlijk niet aan de kerken behoort en beter door een Vereeniging uit te voeren zij.

Voor deze kritiek zijn we dankbaar.

Sierhuis tegen een verkeerde voorstelling moeten we waarschuwen.

Natuurlijk kunnen de plaatselijke kerken, zoolang de regeling niet definitief is, niet dan bij hooge vindingen handelen.

Het *zoo* drie interme om onbillijk zijn, om als men over drie jaar aan de regeling loekomt, te zeggen: *Zulk* een regeling kan niet, want, zie maar, de plaatselijke kerken doen niets.

Niet *zoo* de regeling er is, maar eerst *zoo* te *behoort* en *breikt* *geest* *verleiden*, al bijken kunnen, wat de plaatselijke kerken vermogen.

Officiële Berichten.

(Met verhoging uit het Kerkblad van 11 Dec.)

THEOLOGISCHE SCHOOL.

Maandagavond 7 December ten 7 uur had de overdracht plaats van het Rectoraat aan de Theologische School. Prof. M. Noordzij hield een rede over: 'Oosterland lichtstralen en Westersche Schriftbewoening'.

Hierna gaf H. G. H. een overzicht van de geschiedenis der School, en droef het Rectoraat over aan Prof. D. K. Willems, door H. H. Carstensen als zijn opvolger aangewezen.

Uit naam van het College van Hoogleraren van de Theol. School, P. BOUTERMAN, de-rect.

Kampen, 8 Dec. 1896.

DEPUTATUS SYNODI.

L. S.

Ondergetekende, door de Generale Synode van Middelburg ingenoemd, om de schiedingen, toebehoorende aan de Gereformeerde kerken, die nog in het bezit zijn van private personen, te verzamelen en in het Archief te deponeren, verzoekt allen, die van genoemde kerken nog

een of meer stukken onder hunne berusting hebben, ze hem zoo spoedig mogelijk toe te zenden.

H. W. VAN LOON.

Amsterdam, 11 December 1896.

Buitenland.

De predikant Lancelot Holland te Holland heeft de Episcopale kerk verlaten, om zich bij de Nonconformisten te voegen. In breede kringen werd zijn naam bekend door zijne oppositie tegen de richting van de Engelse staatskerk, die een wederkeren tot de leer en den eeredienst van Rome op het oog heeft. Of hij zich bij een nonconformistische of congregationalistische kerk aangesloten heeft, is ons niet bekend. Zeker is het, dat hij voor zijn eigen rekening geregeld is gaan prediken in Addison Hall te Londen.

Men heeft er zich in Engeland over verwonderd, dat hij zich niet bij de 'Gereformeerde Episcopale kerk', die tegenwoordig nog al aangroeit, heeft aangesloten. Bishop Kidgley te Jersey schijnt de ziel te zijn van de beweging tot reformatie in de Episcopale kerk. Doch L. Holland schijnt van gevoelen, dat wil men de Episcopale staatskerk reformeeren, in de eerste plaats gebroken moet worden met het hiërarchisch stelsel van kerkregering, dat in die kerk nog altijd van kracht is, en den terugkeer tot Rome blijft gemakkelijk te maken.

In de Engelse Episcopale kerk doen de leiders hun best om 'de kerk van Engeland' gelijk zij die noemen, staande te houden. Zij gevoelen, dat vroeg of laat, ook in Engeland, de staatskerk zal opgeheven worden, gelijk dit in Ierland reeds geschied is, en gelijk het in Schotland voor de deur staat. Daarom hebben zij een 'sustentation fond' gesicht op de manier van de vrije kerken, een centraal fonds, waaruit hulpbehoevende gemeenten geholpen kunnen worden. Het plan van zulk een fonds is door de aartsbisschoppen van Canterbury en York goedgekeurd. Al de leden der Episcopale kerk zullen uitgenoodigd worden, om aan dit fonds te contribueeren.

Het bestuurde lichaam van dit fonds moet bestaan uit gemeentelieden, drie uit elk bisdom. Uit deze worden weer 12 mannen gekozen als een uitvoerend comité, waarvan zes door de aartsbisschoppen moeten benoemd worden.

Het is opmerkelijk, dat men in Episcopale kringen gevoelt, dat men in den strijd voor de kerk ook de gemeentelieden van noodte heeft.

WINKEL.

Door Kinderen.

XXX.

DE BEKENTENIS.

Er ontstond groote beweging in heel de vergadering.

'Ik vermaan u nogmaals,' hervatte Rudolf, 'spreek de waarheid. 1/20 mij leed doen als ik u door pijniging tot bekennen moest dwingen.'

'Ik ben keizer Frederik,' sprak de oude man weer met vaste stem. 'Zie ik er uit als een bedrieger?' — en hij keek waarder en vrijmoediger in het rond. 'Hebben niet allen die mij vroeger kenden, betuigd, dat ik die ben, voor wie ik mij uitgeef? Vraag het mijn bloedverwanten, den landgraven van Thüringen, den hertog van Meiningen. Behooren die ook tot het lichtgevoelige volk? Of denkt gij, dat zij er bijzonder belang bij hebben een bedrieger op den keizerstoel te helpen en u er af te stooten?'

'Gij zijt een verhard mensch,' sprak de koning, gloeiend van verontwaardiging. 'Toch geef ik u nog een gelegenheid u te bezinnen en de waarheid te bekennen. Dus ten derden en laatste male: 'Zijt gij keizer Frederik?'

'Ja, ik ben het, keizer Frederik. Al zou heel de wereld tegen mij optaan, zoo kan ik toch niet van de waarheid spreken.'

'Zoo is dan al mijn goedheid en genadigheid,' sprak Rudolf uit wiens stem diepe treurigheid merkbaar was. 'Dan probeerde de heil zijt middelen om de waarheid aan 't licht te brengen.'

Men weet hoe te dien tijde de barbaarsche en gruwelijke wijze om tot de bekentenis te dwingen bij het gerecht in gebruik was.

De provoot werd nu geroepen. Hij sloeg den grijsaard in lijzen ketenen, en voerde hem mee. Knaald, Wolfram en Egbert volgden.

'Wat dunkt u, edele heeren?' vroeg nu de keizer aan de vergadering. 'Wat moet met den man geschieden?'

'Hij heeft den dood verdiend,' sprak aartsbisschop Sifried. 'Zoo spraken ook de anderen. Maar eerst moet hij het pijnlijk verhoor ondergaan,' riep de graf van Falkenstein. 'Het bedrog moet aan den dag gebracht, opdat de vijanden u, genadige koning, niet verwijten dat ge een onschuldige hebt gedood. Want dan konvendien de chraut en 't opmer no groter worden.'

'Juist,' sprak Rudolf; 'ook ik wil uit elken prijs het bedrog ontdekken. Ook verdient ongetwijfeld de bedrieger een strenge straf, opdat anderen afschrik worden hem na te volgen. Maar welken dood zal hij ondergaan, edele heeren?'

'De bedrieger heeft zich voor keizer Frederik uitgegeven,' riep aartsbisschop Sifried. 'Deze nu was een ketter, en is in den kerken ban geroepen. De bedrieger moet dus ook den dood eens ketteren lijden, n. l. verbrand worden.'

Het edel hart van koning Rudolf had gaarne de straf veracht. Maar hij durfde het niet te veranderen, en staande in het voorstel tot, gelijk ook de andere heeren.

En hoewel Rudolf door regeringszaken elders werd geroepen, leed het vonds over zijn mededeling geen onheil.

Nog dien avond werd de ongelukkige grijsaard in de pijnkamer gebracht, waar de martelwerktuigen gereed stonden, gelijk ze ook in later dagen gebruikt werden tegen onze vaderen, als ze hun geloof niet wilden verloochenen maar den Heere Christus trouw bleven. Zulk een pijnbank bewijst het heel hoe de ronden den mensch minder gemaakt heeft, dan zelfs de dieren zijn. Gode zij dank, die ons van deze dingen verlost heeft door den invloed van Zijn Woord.

Allereerst werden den onden man de duimschroeven aangelegd. Maar hij bleef onverwikkeld en liet zelfs geen klacht hooren, schoon het bloed uit de duimen spatte. Nu werd hij op de ladder gespannen. Dit was een gewone ladder, waarop men den gevangene lei. Dan worden de handen boven 't hoofd uitgerekt en de voeten naar beneden, tot alles kraakte. Dat heette in dien tijd en nog later: gerechtelijke ondersoek.

Door ontzettende pijnen gefolterd, riep de grijsaard: 'Ik zal bekennen!'

Aanstonds werd hij van de ladder afgenomen, en hem gevraagd:

'Wat hebt gij te bekennen?'

'Ik ben niet keizer Frederik.'

'Wie zijt gij dan?'

'Ik heet Tile Kolup of ook Dietrich Holzschuh,' antwoordde de grijsaard: 'Ik ben een boerenzoon uit het Rijnlandsche Doorn. Het lust avonturen gedreven verliet ik jong mijns vaders huis, en werd krijgsknecht in het leger van keizer Frederik. Ik onderscheidde mij door dapperheid en verstand en, wellicht ook wijl ik alle gebeurtenissen uit zijn leven en ook de personen met welke hij veel omging.

'Mijn zeer goed geheugen hielp mij daarbij, want ik vergeet nooit iets wat ik eenmaal weet. Toen de keizer dood was, reisde ik weer naar het vaderland, en verwierf daar de groote schatten, die ik bezit of bezeten heb.'

'Maar hoe zijt ge op de gedachte gekomen, u voor den keizer uit te geven?' werd hem gevraagd.

'Hoofdzakelijk kwam ik er toe uit eenucht', was 't antwoord. 'Ik voelde in mij de kracht om wat groots te worden. Daarbij kwamen de treurige toestanden in mijn vaderland en het algemeen volksgeloof dat keizer Frederik nog leefde.'

'Hoe zijt gij aan des keizers ring en aan het getuigschrift van den bisschop van Palermo gekomen?'

'Den ring gaf mij de keizer op zijn laatste ziekbed, als belooning dat ik hem zoo trouw had verpleegd, en het geschrift van den bisschop is een valsche stuk door mij opgesteld.'

'Hebt gij nog medeplichtigen?'

'Neen,' sprak de grijsaard. 'Het plan mij voor den keizer uit te geven is bij mij uit mijn zelf opgekomen, en niemand heeft bij de uitvoering geholpen.'

Daarmee liep het verhoor af. Koning Rudolf verblijdde zich toen hij de bekentenis vernam. Hij beval, dat de valsche keizer reeds den volgende dag zou verbrand worden. De ongelukkige werd in een afzonderlijke tent gebracht, waar hij uitgeput door de folteringen hem aangedaan op den grond zonk. Hij bedekte zijn gelaat met de handen, terwijl hem de tranen uit de oogen velden. Knaald en de twee andere dienaren zaten sprakeloos bij hem.

'Vergeef mij,' sprak Tile Kolup eindelijk, wat ik tegen u misdaan heb, dat ik u meeslepte in mijn bedrog.'

'Wij vergeven 't u,' riep Knaald. 'Moge God alzoos doen!'

(Slot volgt.)

CORRESPONDENTIE.

R. v. D. te K. We kunnen op uw vraag niet in deze rubriek antwoorden, doch zullen beproeven het zoo spoedig mogelijk te doen in een afzonderlijk schrijven.

J. E. te G. R. Alleen plaatsgebrek belette mij te antwoorden, doch het verlangde ligt reeds gereed.

Spreek uit: Holis-joo.

HOOGENBERG.

Gereformeerde Gezondheid.

BROEKEN: Rondekerke (Zeeland), J. F. Vonckenberg te Voorhuizen. — Trunmarum, D. Steenhuis te Blij.

AANGENOMEN: Wezep (bij Kampen), C. M. W. Piet te Esinge (Groningen). — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

HOOGENBERG: H. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — 'Gravendijk (Groningen), G. Rensing, cand. te Groningen. — Hazerswoude, N. V. van Goor te Diersthorpe, a. a.

REDAKTIE: Houwerzijl (Groningen) en Oudega (Small). — G. Rensing, cand. te Groningen. — Marken, J. A. Tenink te Edam. — Strijen, W. Broek te Vrijhoeven- en 'Gravendijk-Capelle. — Haamstede, J. Bouma te Doorn. — Kamerik, A. L. Ruys te Serooskerke (Groningen).

De ondergetekende betuigt door deze haren hartelijken dank voor de vele blijken van deelneming en belangstelling, ondervonden tijdens de ziekte en bij het overlijden van haren geliefden Echtgenoot en der kinderen zorgdragenden Vader, den Heer

HENDRIK WILLEM MEIJER.

Mede namens de kinderen, de Wed. H. W. MEIJER, geb. G. L. VAN WUNGAARDEN, Watergraafsmeer, 12 Dec. 1896.

TE KOOP,

voor billijken prijs, een welluidend en in goeden staat zijnde KERKORGEL, benevens 2 Preekstoelen, Kerkbanken en verder Kerkameublement, thans nog in gebruik in de Gereformeerde kerken te Meppel. Nadere inlichtingen te verkrijgen bij den heer B. SCHURMAN.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co., DAM 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIËN en BELEENINGEN. Nemen gelden DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Uitgave van de Naamlooze Vennootschap BOEKHANDEL, voorheen Hövker & Wormser:

Dagen van Goede Boodschap

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Deel I. In den Kerstnacht.

Deel III. De Paaschmorgen.

„ II. Oud- en Nieuwjaar.

„ IV. Op den Pinksterdag.

4 deelen ingenaad f 3.60; in 4 fraaie stempbanden f 5.60; elk deel afzonderlijk ingenaad f 1.20; gebonden f 1.75.

Bij A. FISSCHER, Boekhandel, Elisabethstraat 3, te Utrecht, is verschenen:

ADAM EN CHRISTUS.

NEGEN LEEFERDEN VAN H. HOEKSTRA.

Bedinaar des Woords bij de Geref. Kerk te Schiedam.

De prijs van dezen bundel is f 1.25 en in netten linnen stempelband f 1.60

Tevens verscheen:

Het licht, schijnende in de duisternis.

TOESPRAAK, in 't belang der Vrije Universiteit gehouden door H. HOEKSTRA.

Deze rede kost afzonderlijk f 0.30, doch wordt aan iederen koper van het negental Leerrekenen present gegeven.

Na ontvangst van postwissel, franco toezending door den uitgever

A. FISSCHER, Boekhandel, Utrecht.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributie:

Door Ds. H. Groeneveld te Aalborg van C. van Beusekom, Kapitein f 1; van D. Pullen, landb. f 1; van J. Poortier, landb. f 1, allen te Wijk; van H. Vos, onderl. N. H. K. te Gendern f 1, samen f 4; door den heer P. A. Zwart te Nijkerk (Fr.) f 200; door Ds. H. Meyer te Winsum (Fr.) f 200; door Ds. H. van Dijk te Gaast f 46; door den heer A. M. Hoogendijk Ezn. te Nieuwerkerke a. d. IJssel (1895) f 82; door Ds. G. van der Mannik te Leens f 18.25; door den heer J. van Zanten te Zeist uit Bunnik f 1; door den heer J. Duym Fan te Noordeloos f 50.50; van Ds. J. J. Koopmans te Heinkensand f 1.

Aan Collecten (voor de Theol. Fac.)

Van de Geref. kerk te Barchem f 7.33; van idem te Winterswijk f 41.35; van idem te Nieuwendijk f 25.26; van idem te Charlois f 21.30; van idem te Warfium f 9.84; van idem te Voorburg f 18.84; van idem te Doesburg f 5.78.

Aan Schenkingen:

Door den heer H. Sluyter AEn. te Deventer, van een vriendin voor het leen van de Heraut f 10; van de Geref. Kerk te Voorhuizen, saldo f 1.60; door Ds. N. A. de Gaay Fortman van M. N. Baert te Vlijzingen f 7.

Voor het Hospitaal:

Van H. f 7.